

SOM PERSONES CRISTIANES INDIGNADES

Persones cristianes de diferents procedències ens reunirem el 8 d'octubre de 2011 per reflexionar conjuntament sobre aspectes de la realitat i la nostra vivència des de la fe en Jesús de Natzaret. Com a resultat d'aquesta trobada sorgí la proposta de posicionar-nos sobre el moment que estem vivint i elaborar un manifest.

Charles Maurras, líder d'Action Française a finals del s. XIX, agraiïa que es cantés en llatí un himne provocador, així el poble no entenia el **verí** que contenia. Els anys setanta del s. XX, la Comissió Episcopal de Litúrgia de l'Argentina va prendre's la llibertat de censurar-ne el verset "*derroca els poderosos del soli*".

Són uns paràgrafs de l'himne que proclamà Maria poc abans de l'era cristiana, el MAGNIFICAT:

*"Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils;
omple de béns els pobres
i els rics se'n tornen sense res".*

En aquests versets es parla de pobres i humils, per un costat, i de persones poderoses, riques i de cor altiu, per l'altre. Això vol dir que, des de sempre, han existit els éssers humans explotats i els explotadors, els dominants i els dominats, AIXÒ ENS INDIGNA.

Hi ha i hi ha hagut gent, pel que hem vist, a qui sempre els ha fet i els fa por proclamar-ho. AIXÒ ENS INDIGNA.

Amb el pas dels segles, la divisió entre classes ha augmentat descomunalment i avui, a l'època de la globalització, la pobresa arriba a límits mai no sospitats que provoquen escàndol. AIXÒ ENS INDIGNA.

Hi ha masses de persones que no són res, que neixen, viuen i moren: però, realment, no han viscut. AIXÒ ENS INDIGNA.

Les persones explotadores, les riques (digueu-ne com vulgueu), han augmentat i augmenten les seves fortunes escandalosament. AIXÒ ENS INDIGNA.

Davant d'aquest panorama global de pobresa i exclusió de tantes persones, germanes nostres, el 20% de la població té noranta-dues vegades més que el 20% més pobre. AIXÒ ENS INDIGNA.

No podem callar i cal que ens fem portaveus dels sense veu, dels i les sense sostre, sense feina, sense habitatge. En una paraula, dels i les que van

quedant exclosos de la societat, del teixit laboral, familiar, social. Protestar i preguntar-nos, tots plegats, quina responsabilitat hi tenim.

Voldríem parlar amb tots els homes i dones de bona voluntat que segurament també s'indignen davant la realitat que vivim.

També voldríem fer arribar aquest manifest a totes aquelles persones que cobren salaris i remuneracions elevades i obtenen beneficis que indignen i escandalitzen: especuladors, bancs, polítics i jubilats de la política amb sous poc o gens ètics, "cracs" del món de l'esport, ... Si no coneixen o no s'han assabentat de la realitat del món d'avui, perquè hi reflexionin els recordarem el que deia Joan Crisòstom al segle IV: *"Digueu-me, si us plau, ¿d'on procedeixen les vostres riqueses?, ¿de qui les heu rebudes?" "Dels meus avis a través dels meus pares". Doncs bé ¿sou capaços d'anar-vos remuntant així per la família i demostrar que el que teniu ho posseïu justament? No en sou capaços. El principi, la rel de la riquesa, sempre és forçosament la injustícia. Per què? Perquè al principi Déu no va crear ric a un i pobre a un altre."*

No n'hi ha prou d'indignar-nos. La nostra protesta s'ha de transformar en fets i actuacions i no permetre que la nostra consciència quedi tranquil·la perquè algunes institucions miren de respondre a aquestes situacions.

Si ens impliquem tots i totes a eradicar la pobresa, atacar-ne les causes i pal·liar-ne les conseqüències, podem reeixir.

Signatures:

"Associació Akan", "Fòrum Joan Alsina", "Col·lectiu de Dones en l'Església", "Antics Membres de la GOAC", "Cristians de Base, avui"

Adhesions: